

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobce **V. K.**, zastoupeného JUDr. Juliem Lužným, advokátem se sídlem Moskevská 63, Praha 10, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 1. 2005, čj. OAM-3470/VL-10-BE01-2004, vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 46 Az 4/2006, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 14. 3. 2006, č. j. 46 Az 4/2006 - 45,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Odměna advokáta JUDr. Julia Lužného **s e u r č u j e** částkou 3475 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále též „stěžovatel“) brojí kasační stížností proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 14. 3. 2006, č. j. 46 Az 4/2006 - 45, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 1. 2005, čj. OAM-3470/VL-10-BE01-2004. Tímto rozhodnutím žalovaného nebyl žalobci udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů; současně na žalobce nebyla vztažena překážka vycestování podle § 91 zákona o azylu. Žalobce byl v průběhu řízení před krajským soudem zastoupen advokátem JUDr. Davidem Černým.

Výše uvedený rozsudek Krajského soudu v Praze byl zástupci žalobce JUDr. Davidu Černému doručen do vlastních rukou dne 14. 4. 2006. Žalobce si rozsudek převzal na Krajském soudě v Praze dne 18. 5. 2006. Dne 19. 5. 2006 podal stěžovatel osobně u Krajského soudu v Praze kasační stížnost proti výše uvedenému rozsudku včetně návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Dříve, než Nejvyšší správní soud začne rozhodovat o věci samé, musí přezkoumat dodržení zákonných podmínek pro řízení o kasační stížnosti. Toto zjištění předchází případnému rozhodování o přijatelnosti kasační stížnosti ve věci azylu ve smyslu § 104a s. ř. s. Základní podmínkou je včasnost podání kasační stížnosti. Podle § 106 odst. 2 s. ř. s.

musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout (§ 106 odst. 2 s. ř. s. *in fine*).

Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. soud odmítne návrh, jestliže byl podán opožděně. Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli, nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Jak již bylo výše uvedeno, dnem doručení rozhodnutí je pátek dne 14. 4. 2006, kdy byl rozsudek doručen do vlastních rukou zástupci žalobce JUDr. Davidu Černému. Lhůta dvou týdnů pro podání kasační stížnosti začala žalobci běžet v sobotu dne 15. 4. 2006 a skončila v pátek dne 28. 4. 2006. Kasační stížnost tedy měla být žalobcem podána u soudu nebo k poštovní přepravě nejpozději dne 28. 4. 2006, aby lhůta pro její podání byla zachována; stěžovatel však podal kasační stížnost osobně u Krajského soudu v Praze až dne 19. 5. 2006. Nejvyšší správní soud proto podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. použitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s. kasační stížnost jako opožděnou odmítl. Skutečnost, že žalobce rozsudek převzal dne 18. 5. 2006 na Krajském soudě v Praze, nemá vliv na běh lhůty pro podání kasační stížnosti, neboť za den doručení rozsudku je považován den, kdy byl rozsudek doručen zástupci žalobce.

Návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti se soud nezabýval, neboť podle § 32 odst. 5 zákona o azylu ve znění účinném ode dne 13. 10. 2005 má podání kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu o žalobě proti rozhodnutí ve věci azylu odkladný účinek.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. použitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu – kasační stížnosti nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Stěžovateli byl pro toto řízení před soudem ustanoven soudem zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokáta částkou 1 x 1000 Kč za jeden úkon právní služby, spočívající v první poradě s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení, a paušální náhradu hotových výdajů ve výši 1 x 75 Kč [§ 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění účinném do 31. 8. 2006 (dále jen „advokátní tarif“)], dále 1 x 2100 Kč za doplnění kasační stížnosti ze dne 11. 10. 2006 [§ 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. b) a d) advokátního tarifu, ve znění účinném od 1. 9. 2006 a 1 x 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu ve znění účinném od 1. 9. 2006). Celkem tedy odměna advokáta činí 3475 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. ledna 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu

